

af dem (advokaterne) er overbebyrdede, og det er kun menneskeligt, hvis de i deres tidnød søger lidt respit, hvor den er lettest at få.«

Normalt ekspederes klageretssager fra dag til dag, men der kommer indimellem meget store og meget tunge sager med mange hundrede sider ekstrakt, udskrifter, politirapporter, erklæringer etc. og en forelæggelse, der kræver indgående faktiske og juridiske undersøgelser. Sådanne store og tunge sager vil det – på nøjagtig samme måde, som tilfældet vil være med store og tunge civile sager – være praktisk talt umuligt at få ro og tid til at behandle forsvarligt og med fornøden grundighed i normal advokatkontortid. Disse sagers behandling vil derfor, i hvert fald for så vidt angår advokatretsmedlemmet, ofte finde sted i weekender, og dette kan selvsagt medføre nogen forsinkelse med hensyn til voteringen.

Særligt hastende sager ekspederes hurtigt, og hvis det skønnes nødvendigt, sker der radial udsendelse til rettens medlemmer.

I forbindelse med det her anførte kan der i øvrigt være særlig grund til at gøre opmærksom på, at Klageretten netop i år ved tillægget til retsplejeloven, lov nr. 243 af 8. juni 1978, § 737, har fået tillagt kompetence på et område, der havde været gjort til genstand for meget indgående og skarp debat såvel på den juridisk-faglige som på den politiske front.

Det drejer sig om de nye regler i §§ 730, stk. 3, 733, stk. 2, og 736, stk. 2, om rettens afvisning af en valgt forsvarer, om rettens nægtelse af at beskikke den advokat til forsvarer, som sigtede ønsker, og om rettens tilbagekaldelse af beskikkelse af den pågældende forsvarer, hvis betingelserne for at nægte at beskikke den pågældende kommer til at foreligge.

Lovforslagets bestemmelser om nægtelse af forsvarerbeskikkelse m.v. og om, at retten altid kunne afslå at beskikke en begæret advokat som forsvarer i sager angående statens sikkerhed og statens forhold til fremmede magter, blev fra forskellig side betegnet som »berufsverbot«.

Det yderst omtålelige spørgsmål fandt først sin løsning ved vedtagelsen af et af Advokatrådet stillet forslag, hvorefter kendelser om næg-

telse af beskikkelse og tilbagekaldelse af beskikkelse m.v. *påkæres direkte fra underretten til Klageretten*, hvis afgørelse ikke kan appelleres, jf. § 737, stk. 2.

Denne interessante og vigtige retsplejemæssigt nye bestemmelse kan kun tages til indtægt som udtryk for juristers og politikeres samstemmende positive indstilling til og forståelse af Klagerettens virke og særlige betydning i straffeprocessuelle forhold.

8. Forslag til ændring af rpl. §§ 966, stk. 1, og 973, stk. 1

I princippet er grundlaget for behandlingen af en genoptagelsessag og for behandlingen af en sag om tredjeinstansbevilling det samme. Det synes derfor naturligt og nærliggende, at også de i rpl. §§ 966 og 973 omhandlede tilladelser skal meddeles af Den Særlige Klagerets 5 retsmedlemmer.

Det vil selvsagt give Klageretten en hel del mere arbejde, og det må betragtes som givet, at under den ordning, Klageretten nu arbejder, vil retten ikke kunne overkomme dette yderligere arbejde.

Men dette spørgsmål måtte kunne ordnes ved en rimelig normering og ved tilpasning af sekretariatsforhold, eventuelt således at Klageretten – ligesom Højesteret – kommer til at arbejde i 2 af delinger.

Der er allerede nu, jf. rpl. § 1 a, stk. 4, beskikket suppleant for hvert enkelt retsmedlem.

Suppleanterne har nøjagtig de samme kvalifikationer som retsmedlemmerne, og suppleanterne indtræder og deltager i rettens arbejde, når et medlem er forhindret, til eksempel på grund af bortrejse eller inhabilitet. Jeg kan i denne forbindelse oplyse, at i 2 af Klageretten i 1978 i offentligt retsmøde behandlede sager deltog suppleanter. I begge sager fungerede præsidentsuppleanten (højesteretsdommer Helga Pedersen) som retsformand, idet Klagerettens daværende præsident (højesteretsdommer A. Blom-Andersen) havde deltaget i Højesterets behandling af de to sager og derfor var inhabil.